

ЧРЕЗ
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

ДО
СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

ВЪЗРАЖЕНИЕ

от адв. Гачо В. Груев – защитник на обв. ГЕРГАНА
ИЛИЕВА ПАВЛОВА-ЧЕРВЕНКОВА, ЕГН _____,
съдебен адрес: София, _____

относно: Протест на СГП срещу Определение по
Н.Ч.Д. № 587/2013г на СГС, НО, 30 състав

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

На основание чл. 99, ал.1 НПК, вр. чл. 98, ал.1 НПК, вр. с чл. 8 и чл. 9 от Договор за екстрадиция между правителството на Република България и правителството на САЩ(Договора) правя следните бележки и възражения по протеста на СГП срещу определението по горното дело, образувано по искане за екстрадиция на българската гражданка Гергана Илиева Павлова-Червенкова, **за съдене в САЩ по обвинения, предвиждащи до 68 години затвор и глоба до 3,5 милиона долара.**

Определението на СГС по НЧД № 587/2013г на СГС, НО, 30 състав, е **правилно и законосъобразно** и следва да бъде оставено в сила.

При постановяване на съдебния си акт, моля, да имате предвид следните съображения:

I. ПО МОЛБАТА ЗА ЕКСТРАДИЦИЯ

1. За искането на САЩ **липсва молба**, изходяща от компетентен орган (Департамента по правосъдие, съгл. чл. 9 от Договор за екстрадиция между правителството на Република България и правителството на САЩ /Договора/). Вместо това имало искане, което **се съдържало в Клетвени показания** на федералния помощник-районен прокурор за южния район на Ню Йорк П. Ян МакГинли. В тях на страница 17 било "отразено" и такова искане, според СГП. Показанията не са молба, а са направени „**в подкрепа на молба за екстрадиране**” според заглавието им. Клетвите на който и да било, в т.ч. и на помощник-районния прокурор на южния район на Ню Йорк, не могат да послужат като основание за допускане на екстрадиция и съдене на един български гражданин.

2. Възниква въпросът къде е тази молба, в чиято подкрепа са клетвените показания. Според „декларацията” на Джули Б. Мартин (цялото име не е известно) – съветник в Държавния департамент на САЩ, **молбата се съдържала в „официална телеграма изпратена (от Департамента) до посолството на САЩ в София, в която е включен текстът на дипломатическата нота”,** защото според нея, съгл. чл. 8 от Договора официалното искане трябвало да бъде под формата на дипломатическа нота.

Тази телеграма:

2.1. я няма по делото

2.2. не е отправена до Република България

2.3. не е между документите, с които се иска екстрадиция, съгл. чл.8, ал.1 от Договора

2.4. чл. 8 от Договора не съдържа изискване искането за екстрадиция да е под формата на дипломатическа нота – точно обратното – императивно е определил формата на документа "Молба за екстрадиция" – чл.8, ал.1.

Следват два извода:

1. Помощник-районния федерален прокурор на южния район на Ню Йорк е орган различен от Департамента по правосъдие на САЩ, който орган е определен като компетентен орган, съгл. чл. 8 и чл. 9 от Договора. Департаментът по правосъдие е държавен орган на САЩ представляван от Г-н Ерик Холдер – Министър (Главен Прокурор), който е лице различно от визираното в документите на САЩ. Искане под формата на "клетвени показания" от такъв орган е недопустимо в производството по екстрадиция, и

2. Липсва надлежна молба от държавата САЩ за екстрадиция на българската гражданка Гергана Илиева Павлова-Червенкова и таква може да се намери сред документите изпратени от САЩ.

II. ПО ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА НОТА

С молба в с.з. на 15.02.2013г и устно в заседанието защитата изложи аргументи защо една вербална дипломатическа нота (№ 027 от 29.01.2013г на Посолството на САЩ в България) няма формата и не може да породи действието на молба за екстрадиция, които СГС възприе. В подкрепа на това защитата излага и следните доводи:

1. Дипломатическата нота има форма, сложила се за около 300 години по обичаен път в дипломатическите отношения, която не включва адресат, до който се изпраща (изпраща се до държавата), нито конкретен държавен орган от който изхожда. Затова се пише в безлична форма в 3-то лице, единствено или множествено число.

2. По традиция дипломатическите ноти изхождат или от Министерство на външните работи, или от Посолство на съответната държава (в зависимост от мястото на предаване), поради което **априори е изключена възможността дипломатическата нота да изхожда от "компетентен орган"**, както определя Европейската конвенция за екстрадиция и Договора между правителствата на България и САЩ.

3. Дипломатическата нота може да бъде подписана или само парафирана. В конкретния случай е налице втората форма. Очевидно е, че документ за екстрадиция, който дори не е подписан, няма как да изиграе ролята на Молба за екстрадиция, която да изхожда от компетентен орган на моляща държава.

4. В дипломатическите отношения между държавите връзките се осъществяват от строго определени органи – Министерства на външните работи и посолства. Ето защо не може да бъде споделено становището на съветника по право и разузнаване Джули Б. Мартин, че Департаментът по правосъдие изготвял дипломатически ноти, пък след това ги пращал като телеграми... на посолството. Министерствата на правосъдието

(Департамент по правосъдие в САЩ) работят с други видове документи, различни от дипломатическите ноти.

С оглед изложеното моля да оставите определението на СГС в сила и отхвърлите протеста на СГП. Допълнителни доводи защитата ще изложи в съдебно заседание.

Приложение: Препис за Прокуратурата

08.04.2013г

София

С уважение: